

خوشنویسی هنر دیریاب

هنر آخرین جایگاه و پایگاه برای انسانهاست تا بتواند در پناه آن آرامش و قرار از دست رفته‌اش را باز یابد؛ من این را با جان و دل تجربه کرده و بهترین کارهایم را در دشوارترین و نا امیدانه‌ترین شرایط سیاسی و اجتماعی آفریده‌ام.

از میان رشته‌های گوناگون هنری خط را به خاطر فرهیختگی آن دوست دارم. دلبردگی‌ام به نستعلیق از آن روست که به خاطر زیباییهای بی حدش عنوان عروس خطهای اسلامی را به خود اختصاص داده است و به دلیل حالت بیانگری حروف، نقاشی خط کار می‌کنم که از تفنن شیرین روزگار ما نیز هست و تهمت حریفان مبنی بر اینکه هنرمندان خوشنویس پس از کسب اندک مهارت در خوشنویسی تا پایان عمر هنری، شکلهای ثابت و یکنواختی را که متضمن هیچگونه خلاقیتی نیست تکرار می‌کنند، بر کارهای من وارد نیست.

در میان هنرمندان خوشنویس این دیار شاید یکی از پرکارترین آنها باشم؛ از همین رو نمایشگاهی از کارهایم را در کشورهای چون استرالیا، هالند، بحرین، ترکیه، تاجیکستان، ایران و پاکستان برگزار کرده‌ام و همچنین در داخل افغانستان نیز دهها نمایشگاه داشته‌ام. در سال روان، نمایشگاهی از تازه‌ترین کارهایم در یکی از نگارخانه‌های معتبر شهر کراچی پاکستان خواهم داشت و این روزها با دقت و حساسیت کار می‌کنم تا با تهیه تابلوهایی با معیارهای هنری و نیازمندیهای زمانه، نمایندگی خوبی از هنرمندان خوشنویس و جامعه هنری کشورم داشته باشم.

سالهاست که مردم مرا به عنوان خطاط می‌شناسند. زین پس هم می‌خواهم یک خطاط باشم و دوست دارم وقتی از این دنیا می‌روم نیز همین نام و نشان افتخار زندگی پس از مرگ باشد.

و سخن آخر آرزو دارم امنیت و ثبات دائمی در افغانستان برقرار شود و مردم عزیز ما مثل خط نستعلیق زندگی زیبا و صمیمی در کنار همدیگر داشته باشند.

علی بابا اورنگ